

ПРИЙШОВ У ГОСТІ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Минулі неділі було людно у проміщенні, де розмістилися Всекримське і Сімферопольське міське товариство «Простів». Іменем Тараса Шевченка. Люди прийшли, щоб відзначити День Святого Миколая.

Літні люди добре пам'ятають, як раніше, ще за хілього дитинства, відзначалось це свято. Задавалося, що Святий Миколай був дуже добрий, особливо ця риса проявлялась у піклуванні про дітей. В цей День діти отримували від батьків і хрещених різні подарунки — іграшки, ладидощі.

День Святого Миколая — відроджена давня народна традиція — сплавив з Днями народження двох активних членів «Простів». Професор університету П. І. Гаревич відзначив своє 70-ліття, а М. І. Малинка — 83 роки з дня народження.

Ювілярів тепло здоровали голова Всекримського товариства «Простів» О. Кулік, заступник голови Всекримського товариства «Україна» В. Савенко, інші діборд.

Органічно вплівся в проведення свята виступ групи дітей украйинської міської школи, які показали дорослим справжньо виставу з участию І. Бенсент, і слуханих хлопчиків та дівчаток, і самого Святого Миколая, котрі ріважно слідували за поведінкою дітей, а тепер приступили до подарунків.

Розуміючи важливість недільної школи для вирішення проповідницьких справ, газета «Кримська світлиця» вручила школі подарунок — касетний магнітофон-радіоприймач, який буде використовуватися у наочному процесі.

Хочеться вірити, що подібні свята будуть частішими. Це треба для відродження нашої духовності.

НАШ КОР.

КАЛИНІВСЬКІ «СЕЛЯНИ» НА ВОЛІНІ

На другий міжнародний фестиваль українського фольклору «Берегина» запрошено з групу кримчаків — українського фольклорного ансамблю «Селяни» з Калинівського сільського Будинку культури Ленінського району. Керує ним Евгенія Леонітівна Цебрій. Кошти для поїздки в Луцьк, де проходив фестиваль, виділили Міністерство культури Криму і Ленінський районний комітет, автобус надавали приватне підприємство «Скорості».

Перший виступ кримського ансамблю відбувся на Театральній площі Луцька. Самодійніх артистів дуже тепло привітали глядачі. Приємно,

що привітали заступник міністра культури України Ю. Сердюк.

В одному з театрів Луцька «Селяни» були ма-

жє весь вечір на сцені. Вдало доповнені хій виступ, декорациї, привезені зі столової Калинівського села. Виступали кримчаки і в драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка на заключно-

му концерті.

Г. ГЕТАЛОВА, завідуюча відділом культури Ленінського районного комітету.

На знімку: учасники ансамблю «Селяни» (зліва направо) — керівник Евгенія Цебрій, Маргарита Крестіна, Софія Нарікова, брати Віктор і Сергій Кондратенки, Наталя Зубкова.

Фото Анатолія Семенюка.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ПРЕЗИДЕНТА

Рада Українського Громадянського Конгресу Криму прийняла звернення до Президента України Леоніда Кравчука та Верховної Ради з приводу президентських виборів у Криму, які мають відбутися 16

січня 1994 року. У зверненні зазначено, що «передвиборча кампанія виявилася неприховану антидержавну, антиукраїнську і шовіністичну спрямованість програм претендентів на поса-

ду президента», і що введення Інституту президентства в Криму є останнім кроком відірвання Криму від України. ЗатакіумовУГКК рішуче виступила проти виборів президента/закликав добойко-ту виборів.

Я не знаю, як мене прозвуту:

Може — дідом, а Матросом,

Бо недово довелось тут бути...

Візьди на службу довелося.

ЗА ЗВИЧАЄМ

Що живут по селах діваки —

І мое село не виняток:

З давнини там звичай такі —

Кожний має прізвисько чудо-

ко, —

Чимало можна берегів...

За сій поганість відійшовів...

Але Десні знайомий спів

Я чути не відікн...

Яйш...

А мріялося проте,

Цо до свого села,

Де душа під віхном

rostе,

Вже до привела.

Де віток наш —

там корін наш —

Там наше джерело...

Де бі в жів...

як птах лятає

У Батьківське село.

Чимало можна берегів...

За сій поганість відійшовів...

Але Десні знайомий спів

Я чути не відікн...

Яйш...

А мріялося проте,

Цо до свого села,

Де душа під віхном

rostе,

Вже до привела.

Де віток наш —

там корін наш —

Там наше джерело...

Де бі в жів...

як птах лятає

У Батьківське село.

Чимало можна берегів...

За сій поганість відійшовів...

Але Десні знайомий спів

Я чути не відікн...

Яйш...

А мріялося проте,

Цо до свого села,

Де душа під віхном

rostе,

Вже до привела.

Де віток наш —

там корін наш —

Там наше джерело...

Де бі в жів...

як птах лятає

У Батьківське село.

Чимало можна берегів...

За сій поганість відійшовів...

Але Десні знайомий спів

Я чути не відікн...

Яйш...

А мріялося проте,

Цо до свого села,

Де душа під віхном

rostе,

Вже до привела.

Де віток наш —

там корін наш —

Там наше джерело...

Де бі в жів...

як птах лятає

У Батьківське село.

Чимало можна берегів...

За сій поганість відійшовів...

Але Десні знайомий спів

Я чути не відікн...

Яйш...

А мріялося проте,

Цо до свого села,

Де душа під віхном

rostе,

Вже до привела.

Де віток наш —

там корін наш —

Там наше джерело...

Де бі в жів...

як птах лятає

У Батьківське село.

Чимало можна берегів...

За сій поганість відійшовів...

Але Десні знайомий спів

Я чути не відікн...

Яйш...

А мріялося проте,

Цо до свого села,

Де душа під віхном

rostе,

Вже до привела.

Де віток наш —

там корін наш —

Там наше джерело...

Де бі в жів...

як птах лятає

У Батьківське село.

Чимало можна берегів...

За сій поганість відійшовів...

Але Десні знайомий спів

Я чути не відікн...

Яйш...

А мріялося проте,

Цо до свого села,

Де душа під віхном

rostе,

Вже до привела.

Де віток наш —

там корін наш —

Там наше джерело...

Де бі в жів...

як птах лятає

ПІСНЯ НЕ ЗНАЄ КОРДОНІВ

Хто не чує про тріумфальне турне по Україні 1991 року легендарної Капели бандуристів імені Т. Шевченка, котра майже через п'ятдесят років повернулась на рідну землю! Заснувалася вона в Києві 1918 р., коли Україна здобула незалежність. Ніхто тоді ще не знає, які жорсткі випробування чекали попереду наш народ! і, скромно, групу талановитих музикантів, яких об'єднали любов до пісні та бандури. Десятиліттями в нас більшовицькими лицемірно проголошуvalи, що мистецтво належить народу. І водночас запекло викорінювали будь-який вияв національного сівдомості. Зрозуміло, що бандура, яка з покоління в покоління плакала в украйнських волобійних дужах, стояла на заваді можновладцям. Чимало бандуристів постраждали за часів революції 30-х років. Пітерівські завойовники теж швидко забагнули, що означає для нашого народу кобзарська пісня. За авакаїкою гестою стало Капело бандуристів опинилася за колючим дротом концтабору в Німеччині.

Після війни українські бандуристи знайшли притулок і відчynих слухачів на американській землі. Тягло приймало їх також у Канаді, Європі, Астралії. Але важко було півідійти, що колись пісня у хньому виконані над українськими просторами. Однак заховані глибоко в серці такі стала дійсність. Кожний концерт Капели бандуристів імені Т. Шевченка на батьківщині переворювався в величне свято української культури.

І ось надійшла радісна зірка — наступного літа капела планує приїзд до Криму. Це новину небайдужно заінтересувало до Ялти мистецький керівник колективу Володимир Коленсик та його голова — адміністратор Стефан Когут разом з представниками товариства «Україна», що виступає одним з організаторів гастролей. Відбулася ділова зустріч з асистентом голови міськвідомства М. М. Кропіним, який запевнив, що місто зробить все можливе, аби кримське турне бандуристів з Детройта пройшло на високому рівні. Окрім концертів в Ялті, плануються виступи в Сімферополі, Севастополі, Алушті, можливо, у Феодосії.

Гості з задоволенням познайомилися з представниками уралійських громад Ялти. Їм цікаво було дізнатися, що в нашому місті створено кілька самобутніх колективів бандуристів. Вони побували в педагогічному училищі на репетиції народної капели бандуристів імені С. Руданського, якою майже 30 років керує О. Ф. Нирко. Отож тепер для них Ялта не просто точка на географічній карті України, а місто, де живуть залиблені в звуки бандури люди, які з нетерпінням чекатимуть приїзд заокеанських носіїв історичної пам'яті українського народу.

Світлана КОЧЕРГА,
м. Ялта.

ОЙ, ЛЕТИЛИ ЛЕБЕДІ У ВІРІЙ...

Та не всі полетіли через Чорне море. Багато птахів залишились у Криму зимувати на закінчному та південному узбережжі. У складних кліматичних умовах птахи шукають допомоги в людях. І люди не залишають у біді довірливих пернатих друзів, циро діляться з ними хлібом, підготовують. Простягаючи руки допомоги братам нашим меншим, милуючись їхньою вродою, ми самі стаємо

добрішими і лагіднішими. І нехай відсокне та рука, яка підніметься на таку красу. Посидали лебеді на воді, задивились лебеді на брову...

На знімку Костянтина Дудченка ви бачите, як дікі качки і білі лебеді зимують в Євпаторії, журналистка запитанням глядачів і відповідає міністру земельних справ країни А. Зленко.

18.45 Тижневик подій.

ЧЕТВЕР

ВДРУГЕ — ВІКТОР ЛЕОНЕНКО

За традицією популярні спортивні видання визначають на прикінці року кращих майстерів. Утром таке опитуванням серед провідних фахівців, оглядачів і журналістів проводиться часопис «Український футбол». Як і горік, абсолютна більшість визнана найкращим футbolістом України в сезоні-93 гравця національної збірної, форварда київського «Діамон» Віктора Леоненка. Після повернення лауреата з відпустки редакція часопису вручить йому приз — кришталевий ящік. Ця нагорода цілком заслужена. Досить лише зазнати, що не в останню чергу завдяки Вікторові динамівський клуб після первого кола національного чемпіонату твердо займає найвищий рядок у турнірній таблиці.

НА ЗИМОВУ ОЛІМПІАДУ

А розташування команд у ній на проміжному фініш зараз таке: 1. «Динамо» (Київ) — 29 очок; 2. «Шахтар» (Донецьк) — 25; 3. «Чорноморець» (Одеса) — 23; 4. «Верес» (Рівне) — 21; 5. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — 20; 6. «Карпати» (Львів) — 19; 7. «Ніва» (Тернопіль) — 18; 8 — 10. «Таврія» (Сімферополь), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Темп» (Шепетівка) — по 17; 11 — 13 «Волинь» (Луцьк), «Торпедо» (Запоріжжя), «Ніва» (Вінниця) — по 16; 14. «Буковина» (Чернівці) — 15 — 16. «Зоря» — МАЛС» (Луганськ), «Металіст» (Харків) — по 11; 17 — 18. «Кремінна» (Кременчуць) і «Металург» (Запоріжжя) — по 9 очок.

Звичайно ж, кримські уболівальники футболу сподіваються на те, що в другому колі «Таврія» поспішиться попісити своє турнірне становище. Крім того, вони чекають від команди відповідної виступу в змаганнях на Кубок України.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди. Добре, коли звичайні обіди чи вечери стають для них більше, ніж споживання харчів, по-справжньому ходжіння з фірмами. Так, поколінням українок куховарство і справді возведено в мистецтво.

Буденна, звична, земна робота, яку виконує біля вогню жінка, дає сміт здоров'я, бадіоріст, настриг, жити. Сільки уміння й треба докласти за наших небагатьох часів, щоб підтримувати отот настриг, зберігати в домі лад.

Навколо столу, якому українська традиція відводить особливі місце, збиряються близькі, рідні люди